

вихъ Създательтъ Бога, поклонихъ са на слънцето и на луната, не почитахъ родителитѣ си, лъжѣхъ, лъстѣхъ, крадѣхъ, убивахъ, съ една дума, осквернявахъ са съ сѣкакъвъ порокъ. (Быт. $\overline{\text{О}}$. 18 — $\overline{\text{и}}$. 1 — 10 $\overline{\text{в}}$. 14. $\overline{\text{г}}$. 13. $\overline{\text{д}}$. 1 — 12. $\overline{\text{и}}$. 20. $\overline{\text{О}}$. 1. 28).

§. 14 *Призованіето на Авраама на 3409 год*
отъ сззданіето на свѣтътъ.

Но светы нѣкои мъжи пазѣхъ истинната вѣра и живѣяхъ добродѣтелно; отъ тѣхъ бѣше Авраамъ отъ Симовото колѣно. Съ него Богъ направи завѣтъ като му рече: „Излѣзь отъ башинтъ си домъ, напусни отечеството си и дойди въ земята, която ще дамъ на потомцитѣ ти. Ще умножъ сѣмето ти, ще та направя отецъ на много народы, и чрѣзь тебе сичкитѣ народы на земята ще са благословятъ. Погледни небето, прѣчети звѣздытъ, ако можешъ; твоитѣ потомцы ще са изравнятъ съ тѣхъ по числото. (Быт. $\overline{\text{д}}$. 11 — $\overline{\text{в}}$. 1 — 8. $\overline{\text{г}}$. 14 — 17).

§. 15. *Ражданъето на Исаака.*

Авраамъ бѣ старъ вече, а супругата му Сарра неплодна; при сичко туй Богъ имъ обѣща, че ще родятъ сынъ, като рече: „Ще добьешъ сынъ отъ жена си Сарра., Туй като чу Сарра, не даде тозь часъ вѣра на Божіето обѣщаніе, и за туй Богъ я помъбра. Но Авраамъ повѣрва на Божіето обѣщаніе, и на-истина по-диръ една година Авраамъ роди сынъ, когото нарече Исаакъ. (Быт. $\overline{\text{з}}$. 17 — 21. $\overline{\text{и}}$. 1 — 15. $\overline{\text{я}}$. 1 — 7).